

2022.11.27.

Köszöntés: „Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő.”(Jel1,4b) Ámen

Ének: 301:1-4: „Új világosság jelenék...”

301:5: „Igaz az Isten Igéje...”

309: „Mennyei Ige...”

Előfohász: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! ⁵Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: ⁶és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”(Lk3,4b-6) Ámen

Lekció: Ézsaiás próféta 12,1-6 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom Istenünk Szent Igéjét:

„¹Azon a napon ezt fogod mondani: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt a haragod, és megvigasztaltál. ²Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem. ³Örvendezve fogtok vizet merni a szabadulás forrásából. ⁴Azon a napon ezt fogjátok mondani: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét! Adjatok tudtára nagy tetteit a nemzeteknek! Emlékeztessétek őket, hogy magasztos az ő neve! ⁵Énekeljete az ÚRnak, mert fenséges tetteket vitt véghez, hadd tudja meg ezt az egész föld! ⁶Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Magasztalunk Téged tetteidért, s hálát adunk Neked azért, hogy megőriztél bennünket az éjszakában, s úgy lehetünk ma Előtted, mint ünneplő sereged.

Köszönjük, hogy Te ma is elfordítod tekintetünket a hétköznapi terheiről, s olyan forrást kínálsz Igédben, amely Ézsaiással együtt meg tudja énekelni, hogy : Isten az én szabadítóm.

Te vagy az, aki Igédde rámutatsz bűneinkre, s egyedül a Te segítségével mondhatunk nemet mindarra, ami a sötétségben tarthat, ami bizalmat rombol, összetör és összezúz belsejt és külsőt egyaránt.

Köszönjük, hogy haragod, büntetésed mindig meghatározott ideig tart az életünkben, s célod vele a megjobbításunk. Köszönjük, hogy Te törödsz velünk, s még a rosszat is képes vagy javunkra fordítani. Köszönjük, hogy véded és irányítod a Tőled kapott életünket.

Kérünk, minden hamis bizalmat törölj ma ki gondolatainkból és életünkéből, hogy egyedül benned bízunk. Tőled várjuk a segítséget, az oltalmat, a Te szárnyad árnyékában akarjunk fellélegezni és úgy itt lenni, hogy egyedül Rád figyeljünk. Rád, a Te üzenetedre.- Hiszen Te ismersz bennünket, tudod mivel küzdünk napi szinten, ismered családi helyzetünket, munkahelyi körülményeinket, magányunk fájdalmát, elhavazott állapotunkat, miközben veszélyben van már testi épségünk is.

Hálát adunk Neked azért, hogy igazságos Isten vagy. S nem kell Előtted igazunkat állítani, nem kell állandó jelleggel felhívni figyelmed a körülöttünk lévő hamisságra, mert Te mindent látsz, mindent tudsz, még a suttogó hangokat is hallod, az emberi gondolatokban is olvasol, s egyben a szív dobbanásából is képes vagy meghallani az őszinte bűnvallást, bűnbánatot és hálaadást.

Köszönjük, hogy kiapadhatatlan a Te szereteted az irányunkba, amikor megengeded, hogy újra belépünk az adventi időszakunkba. Így kérünk, hadd tudjunk ma alázattal és hódolattal várni advent királya, népek Messiása.

Könyörgünk azért a békességért, amelyet egyedül te csepegtethetsz szívünkbe Szentleked ereje által, hogy ne szóljon Igéd hiába. Könyörgünk adventi gyülekezetedért itt és ezen az egész világon, ahol Igéd világosságként lép be ma is abba a sötétségbe, ami tele van aggodalommal, rettegéssel, félelemmel, kilátástalansággal, gyásszal, testi és lelki betegséggel. Jöjj, Szentlélek Isten, áld meg együttlétünket, növelj a mi mustármagnyi hitünket. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 24:4: „Ti szent kapuk, kinyíljatok...”

Textus: Ézsaiás próféta 12,2 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten segítségül hívásával megírva található...

„²Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.”

Advent 1. vasárnapját ünneplő keresztyén gyülekezet,

szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Évről, évre belép Istennek a szeretete, a kegyelme és az ereje a mi személyes életükbe. S, hogy készek legyünk a legnagyobb örömeztetés fogadására az adventi időszak minden éven lehetővé teszi, hogy erre lelkiileg felkészüljünk.

A kalendáriumi év végéhez közeledve nemcsak a napok fogynak, hanem a testi és lelki erőnk is. S miközben tele vagyunk aggodalommal, félelemmel, a bennünket megcélzó rossz hírek még az életkedvünket is elveszik, érezzük a súlyát lassan már a levegőnek is. Sokmindentől szívesen megszabadulnánk. Szívesen elengednénk a hétköznapiakat megnyomorító problémákat, a lelki terhét egy-egy kapcsolatnak, konkrét személyeknek, akik rabszolgáinknak tartanak bennünket, szabadulnánk betegségektől, érzésektől, emlékektől, de a mi Jézusunk szabadítása nem arról szól, hogy nekünk könnyebbek legyenek a mindennapjaink. Ő egy szóval sem mondta földi élete folyamán, ha engem követtek majd, akkor minden baj és gond elkerül benneteket. Ő az, aki végleges szabadítást ad, s a bűn uralmát állítja meg, annak vet majd véget.

S a kegyelmi időszakban a megváltó üzenetnek a befogadására készülhetünk újra, hogy Isten Istent küld értünk. S nekünk csak annyi ideig kell lelassítanunk, hogy advent egy-egy vasárnapján időt szenteljünk arra, hogy majd a nekünk készített legnagyobb ajándékot elfogadjuk.

Készítsük a szívünket együtt a megváltoztathatatlan jó hír befogadására, ami annyi életet mentett már meg, annyi szívet nyitott már meg, annyi embert hozott már ki a sötétségből és láttatta meg azt a világosságot, aki Szabadítóként lépett be ebbe a világba, hogy nekünk életünk legyen. ...Hogy a borús napokban, a múlt eseményeibe elvesző ember ne a fájdalmait élje újra, ne a veszteségeit nevezze meg, hanem kész legyen ünnepelni, kész legyen nyitott, örvendező szívvel várni az egykori angyal pásztoroknak címzett üzenetét, hogy: „Ne féljete, mert íme hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész nép öröme lesz.”

Kedves Testvéreim!

Nemrég olvastuk Mózes második könyvét ott találkozunk ennek az alapigénkben olvasott hálaadó éneknek a soraival, amikor Mózes kifejezi háláját az Úr irányában: 2Móz15, 1.2.: „Éneket mondok az ÚRnak, mert igen felséges, lovat lovasával a tengerbe vetett. ²Erőm és

énekem az ÚR, megszabadított engem. Ő az én Istenem, őt dicsőítem, atyám Istene, őt magasztalom.”

De vajon adventi időszakunkban mi csatlakozni tudunk ezekhez a hálaénekekhez. Mi ismerjük a Szabadító Istenünk hatalmas tetteit. A szabadítás egyben segítséget, győzelmet, oltalmat és üdvösséget is jelent. Annál az Istennél nincs erősebb és hatalmasabb, mint akiben a nép bízik.

S a bizalom így válik egy olyan erővé, ami elveszi a rettegést.

Ézsaiás könyvének 12. fejezete a Messiás uralmát ünnepli, s egyben azt is, hogy Isten az emberek között lakozik.

Bízz hát és ne rettegj! Hiszen nem akármilyen Istened van. Emlékezz vissza mennyi mindent megéltél már az oldalán, mennyi mindenbe mentél bele kicsinyhitűségeddel és Ő szabadításának erejével újra és újra kimentett, megerősítve abban, hogy mindenre lehet ereje a Krisztusba kapaszkodónak. Az Őt visszaváró ember erejének forrása az Úr, aki hálaadó énekkel képes megtölteni választottja száját. Már Ágoston is megmondta, hogy aki énekel, az kétszer imádkozik. A közösségi éneklést pedig semmi nem tudja pótolni.

Ha istentiszteleteink menetét megnézzük, akkor az énekek az a rész, ahol együtt vagyunk az Úr irányába küldve magasztalásunkat.

S ha teljes odaadással éneklünk bizonyított, hogy az éneklésnek gyógyító hatása van, hiszen stresszoldó és egyben immunerősítő is. S egy hálás élet, amely tudja, hogy kiben bízik, ki az ereje, ki a szabadítója, annak nemcsak a testi egészségére, hanem a lelki egészségére egész földi, sőt örök életére is hat az Ő Szabadítójának műve.

Minden egyes nappal közelebb kerülünk az Úr eljöveteléhez. Ő jön, s ha ma is kész megnyílni lelki fülünk a hallásra és lelki szemünk a látásra, akkor felismerhetjük közelségét.

Az advent igazi ünneplése azok számára elérhető igazán, akik lelki szegényekként vannak jelen Istenük közelében, lélekben szükségük van egy olyanfajta békességre és szabadításra, amit ez a világ soha nem fog tudni megadni.

Azoknak lesz igazi ünnepe, akiknek van türelmük várni, kívánni Isten ígéreteinek a beteljesedését. Miközben már nemcsak a megszületett Jézus van a középpontban, hanem az értünk meghalt, feltámadott, mennybement Megváltó, akinek a visszajövetelét várjuk.

S ami még fontos ebben a versben, hogy egyes szám első személyben áll. Egy személyes hálaadás. Ahogy más szájával nem lakhatunk jól, úgy más szájával sem adhatunk hálát a mi Urunknak felfoghatatlan tetteiért.

Így az adventben élő hívő közösségnek a feladata, hogy hálát adjanak az Úrnak, hirdessék hatalmas tetteit dicsérjék Őt örömmel, mert jelen van az Úr a Sion népe között. Jelen van az Úr a Pozsonyi Református Egyházközségben. S ezt az örömhírt nem lehet elfojtani, keretek közé szorítani, hagyományok és szokásokkal megbénítani, mert minden népre vonatkozik és sötétségben kész a világosság utat törni. Várakozásunkban kész az Úr kitartást, békességet, nyugalmat, érte égő szívet, benne gyökerező szabadságot, erőt és éneket adni, hogy nyitott maradjon az életünk azelőtt az Úr előtt, aki érkezik, aki reménységünk.

Tegye áldottá adventi várakozásunkat a mi Szabadítónk, s adjon olyan egyházi évet, amely alatt minden nap ki tudom mondani személyes hitvallásként: „²Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.” Ámen

Utóima:

Urunk! Köszönjük Neked, hogy míg mi várakozunk, addig Te már Fiadban elkészítetted számunkra bűneink bocsánatát és szabadításunkat. Köszönjük, hogy Te nem hagysz cserben bennünket, hanem ma is irántad érzett bizalmunkat akarod táplálni. Bízunk benned Urunk, sőt benned bízunk egyedül. Benned, aki hűséges kegyelmeddel hordozol bennünket.

Benned bízunk Urunk, rendelkezéseidre pedig reménységgel tekintünk. Hiszen annyian hordozunk magunkban csalódásokat, megbántásokat, napi szinten érnek bennünket olyan impulzusok, amik kikezdi belső békességünket, de ma előtted hajtunk fejet, s a Te áldásodat várjuk.

Köszönjük Neked gyülekezetünk közösségét, hogy ide tartozhatunk, hogy együtt magasztalhatunk Téged istentiszteleteinken,...hogyan együtt várakozhatunk,...hogyan együtt ünnepelhetünk,...hogyan tudunk a másik harcairól, s együtt imádkozhatunk a mellettünk élőkért.

Így hozunk Eléd minden olyan alkalmat, ahol Téged hívnak segítségül, ahol Neked énekelnek, hozzád imádkoznak, s egyetlen Szabadítóként tisztelnek és szeretnek.

Könyörgünk a ránk következő hét alkalmaiért, a találkozásokért az ige körül, a hittanórákért, a kateórákért. Könyörgünk egyházmegyei konfirmandus napunkért, hogy Te formáld mindazokat, akik hitvallástétel előtt állnak gyülekezetünkben.

Használd Urunk adventi időszakunkat, hogy hétről hétre közelebb kerüljünk hozzád. Segíts, hogy új emberekként fogadjuk majd örömezenetted.

Kezedbe helyezzük lelkünk épülését és hitünk erősítését. Hiszen Te tudod melyikünknek mire van szüksége. Fújj Szentlelkeddel, amerre TE akarsz, s találd meg mindazokat, akik szabadításodra várnak, hogy ne a rettegés jellemezze közösségünket, hanem a teljes bizalom irányodba, aki Pásztorunk, Gondviselőnk és Üdvözítőnk vagy.

Könyörgünk idős, magányos testvéreinkért, özvegyeinkért és árváinkért, a kórházban lévő testvéreinkért, a műtét előtt álló, s kezelések alatt álló testvéreinkért. Az Úr Jézus Krisztusért, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok....

Adakozás:

Áldás: „Bízzatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!”(Zsolt62,9) Ámen

Hirdetések:

Ének: 301:6-8: „Kérünk, Úr Isten...”